

Generelt indtryk

Revue weitwinkel 35mm, f2,8 (M42 fatning) er et nydeligt, gammelt objektiv med en filterdiameter på 52 mm. Det stikker blot 65 mm ud af kameraet (inkl. konverterring fra M42 til fourthirds); med modlysblænden stikker det dog 78 mm frem. Fokusering giver blot 2-3 mm mere i længden.

Bygge kvaliteten er god; det er metal og det er glas. Dog er modlysblænden af ret tyndt plastik og virker noget (læs: meget) sart.

Men der er fin vægt i objektivet og også balance. Det ligger godt til hånden.

Fokusringen er yderst letgående, tydelig "kvalitetsfølelse", og den drejer ca. 270 grader. Heraf går de 180 grader til fokusering mellem nærhedsgrænsen (36 cm) og lidt over en meter. Det er altså meget let at finde fokus på den korte bane. Og selvom der således kun er 90 grader til fokusering mellem ca. en meter og uendelig, så er fokuseringen ikke svær.

Fokusringen har et fint diamantmønster i gummi, så det er let at få fat. Hvis du vil have pol-filter på objektivet, så forsvinder indstillingen ikke, når du fokuserer – forreste ring står stille.

Lysfølsomheden er fin. Blænden går fra f/2,8 til f/22. Objektivet har en omskifter mellem manuel blænde og automatisk blænde. Stiller man omskifteren til automatisk, så frakobles blænderingen på objektivet.

Blænderingen er ikke bred, men til gengæld har den fine riller, så fingrene får godt fat. Objektivet har seks lameller.

Som nævnt, så er modlysblænden udført i meget tyndt plast – og jeg er faktisk meget overrasket over, at det har overlevet årene. Det føles skrøbeligt og man kommer helt automatisk til at passe på det og være

forsigtig, når man har det i hænderne. Men modlysblænden hjælper med til at holde kontrast i - og flares ude af motivet. Med modlysblænden monteret ligger forreste linse ca. 25mm inde.

Objektivet er naturligvis fuldt manuelt på mit Olympus E-520, men takket være en smart koverterring fra M42 til fourthirds, har jeg fokushjælp, hvilket betyder, at kameraet giver et biiip fra sig, når jeg har ramt fokus. Det er en rar hjælp. Sådanne særlige ringe kan fås på eBay til en meget overkommelig penge. Det er et prime – dvs. fast brændvidde.

Teknik

Fra "Finsen" på Fotostart har jeg fået noget af historien omkring Revue, for jeg kunne ikke lige finde så meget, da jeg afsøgte nettet.

Finsen skriver:

"På det tidspunkt var der et stort gammelt tysk handelsfirma (Quelle), som solgte kameraer i Tyskland og senere også i Frankrig og andre steder i Europa. Quelle fik rebranded mange forskellige japanske kameramærker herunder Yashica, Pentax, Minolta, Mamiya og flere.

Mærkerne blev solgt under samme navn nemlig REVUE. Og den forretningsgang var helt almindelig: Japanerne leverede kameraer og objektiver til re-branding.

Mamiya havde på det tidspunkt deres egen fabrik, som lavede objektiver. Men Mamiya kunne ikke følge med efterspørgslen og da Osawa (Mamiya's ejer) lavede objektiver til mange forskellige mærker, var det nærlægende at producere til Mamiya på andre fabrikker også.

Men disse objektiver var ofte af samme høje kvalitet som Mamiya. De fleste Revue objektiver er lavet under Osawa. Når Quelle solgte Revue, så blev de i øvrigt kaldt Revuenon.

Så kort fortalt er Revue en klon af et eller andet japansk objektiv, som mest sandsynligt er fremstillet af Osawa og solgt af Quelle i Tyskland under navnet Revue".

Jeg takker for historien. Jeg har ikke fundet tekniske tegninger over objektivet, ej heller de tekniske data. Men på eBay er det tydeligt, at der findes en bred vifte af Revue (og Revuenon) objektiver i mange forskellige brændvidder.

Pris

Objektivet har en del år på bagen; det er jeg sikker på. Men mit eksemplar er alligevel i 100% tiptop form. Der er kun få brugstegn og linserne er perfekte og rene og lamellerne er rene og tørre.

Jeg fandt det på QXL og det kostede meget tæt på ingenting. En søgning på eBay fortæller, at Revue og Revuenon ikke er blandt de objektivmærker, der sælges dyrt. De er meget billige og henter du ikke selv, så kan du sagtens risikere, at transporten koster mere end objektivet selv.

Billederne

Alle billeder er skudt med Olympus E-520. Der er skudt håndholdt (undtaget HDR).

Juletræet er taget brug af off shoe flash og med $f/5,6$, $1/160$ sek samt ISO 100. Farver, skarphed og bokeh synes at være i orden, tænker jeg.

Til højre ses et HDR på fem billeder med et trin imellem. Det er Grøndalsparken, som har lagt "ryg" til.

Der er brugt $f/4$ og ISO 100

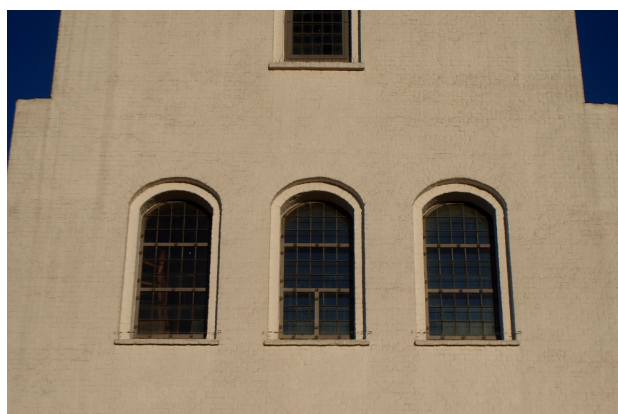
Til højre er endnu et billede fra Grøndalsparken på en eftermiddag i december måned.

Der er fotograferet med 1/160 sek., f/4 og ISO 100

Grøndalskirken, div. lukkertider, f/5,6, ISO 100

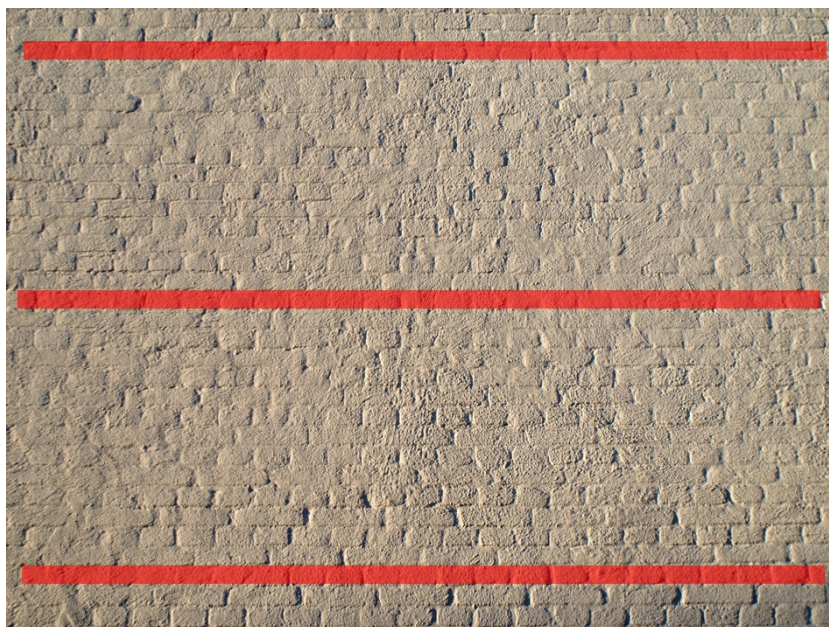
Disse tre billeder viser, synes jeg, meget godt, at objektivet formår at gengive farver og byder på en fin skarphed ved f/5,6.

Til højre ses endnu et billede fra Grøndalskirken. Der er igen anvendt f/5,6 og ISO 100.

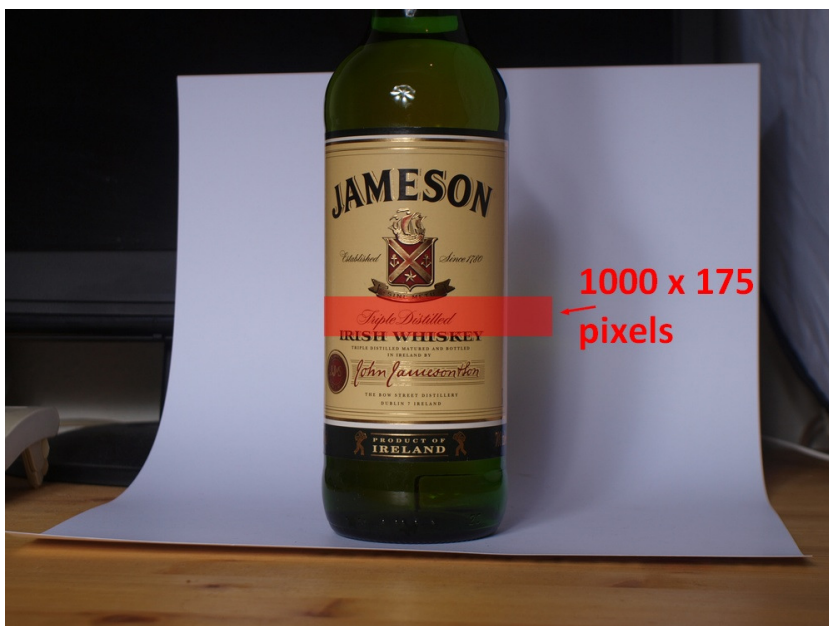

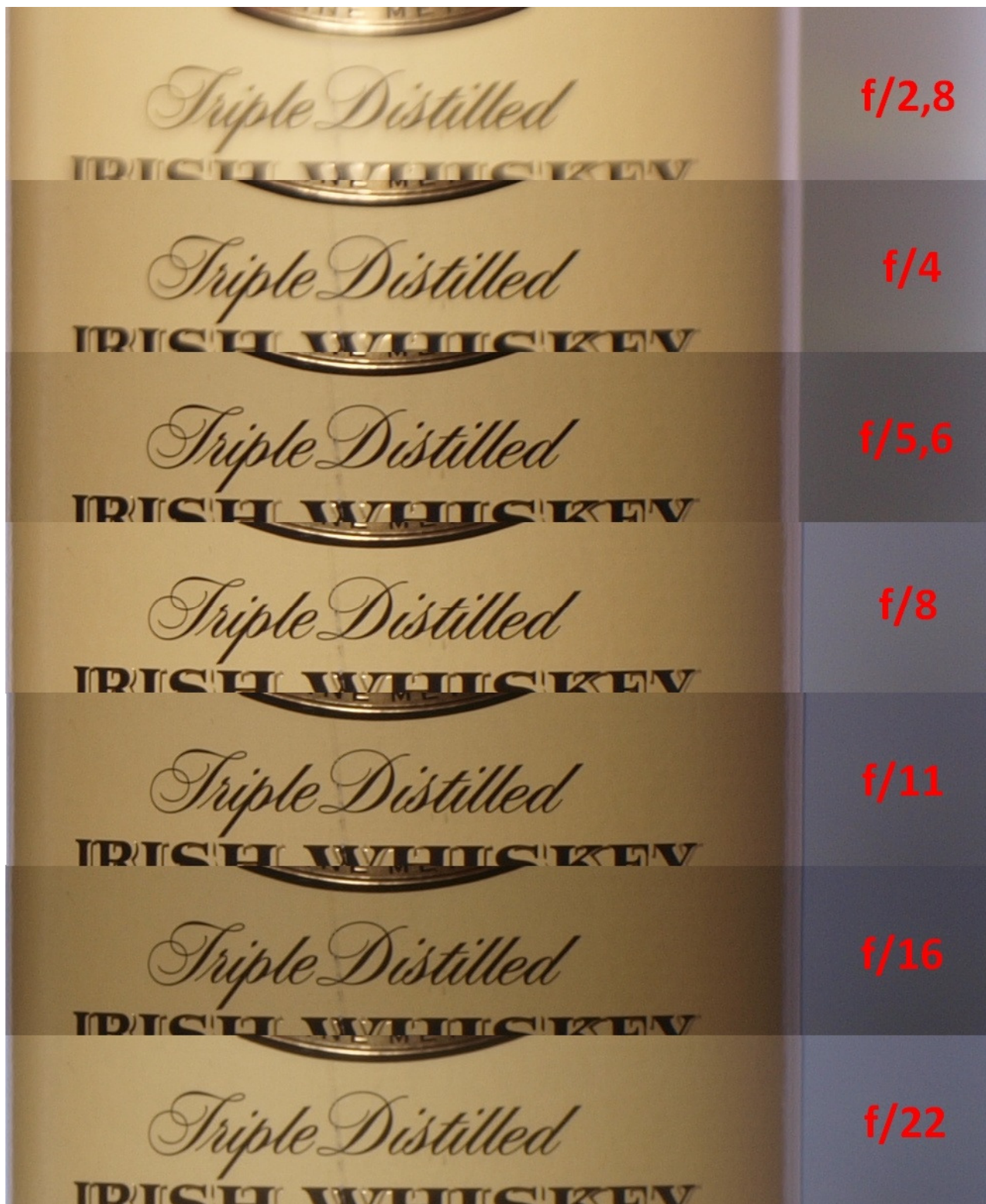
Til højre ses et billede af kirkemuren "lige på". Billedet viser, at der er en smule tøndeeffekt, men ikke så meget mere end de fleste andre 35mm objektiver.

Det er naturligvis altid interessant at teste skarpheden på et objektiv. Uden skarphed i selve objektivet, kan vi jo bruge timer på at fokusere – og alligevel aldrig opnå et skarpt resultat.

Jeg har brugt opstillingen til højre med en studieflyset til at levere lyset. Den røde markering angiver hvor meget 1000 x 175 pixels fylder af hele billedet. Der er fotograferet i lidt over en meters afstand. Resultatet er:

Testen illustrerer tydeligt, at objektivet først vinder skarphed ved f/5,6 og mister den igen ved f/22. Det er skuffende, at objektivet, som i udgangspunktet forekommer at være lystærkt med en største blænde på f/2,8, først bliver skarpt ved f/5,6. Det er for meget at miste af objektivets potentielle ydeevne.

Men ved f/8 ser det nu meget pænt ud, som denne lille "I love you"-bamse synes at ville sige.

Samlet

Gamle objektiver er særlige – og de er som ofte dejlige at arbejde med. Revue 35mm f/2,8 er ingen undtagelse. Det er dejligt at arbejde med. Men det er knap så dejligt, når man ser på resultaterne af ens arbejde – hvis man har fotograferet med f/4. Så skuffer objektivet nemlig.

Hvis man kan undvære at bruge de største blændeåbninger, så er det jo i orden. Men det kan jeg ikke.

Bokeh'en er flot – blød og rund.

Så selvom jeg næsten har fået objektivet foræret – og selvom du, hvis du køber et andet Revue 35mm f/2,8 ikke kommer til at betale ret mange penge, så synes jeg ikke, at objektivet kan indbringe en ret høj karakter. Det kan du også læse sådan, at hvis objektivet ikke havde været så billigt, så havde karakteren været endnu mindre.

Karakter ud af fem: 2

Jeg har tidligere givet objektivet "3", men skarphedstesten har flyttet mig.